

CDA Amsterdam

Bezuinigen op bibliotheken: mag het wat minder?

Het zal niet verbazen dat het politieke debat in Nieuw-West ook wordt beheerst door: bezuinigingen. Daar waar het stadsdeel in 2011 nog 184 miljoen euro heeft te besteden, zal het in 2014 genoeg moeten nemen met 157 miljoen euro. In drie jaar moet het grootste stadsdeel van Amsterdam (bijna 140 duizend inwoners) het dus met 15 procent minder doen.

En dan heb ik het alleen nog maar over de structurele inkomsten. Met vier zogenoemde prachtwijken binnen de grenzen kon Nieuw-West tot voor kort ook nog rekenen op vele miljoenen aan incidentele gelden om achterstanden in opleiding, veiligheid, werkgelegenheid en woonkwaliteit weg te werken. Ook die extra inkomsten komen te vervallen en daarmee hakt de crisis er in Nieuw-West ongekend hard in.

De forse bezuinigingsopgave bracht het dagelijks bestuur van PvdA, GroenLinks en D66-signatuur er vorig jaar toe een notitie Heroverwegingen op te stellen waarin het verschillende voorstellen voor bezuinigingen uitwerkt. Eén voorstel is een korting op het budget van de Openbare Bibliotheek Amsterdam in Nieuw-West van maar liefst 800 duizend euro. Met een totale begroting van 2,5 miljoen euro betekent dat voor de OBA een afname van de begroting van meer dan 30 procent.

Het CDA was meteen kritisch over dit voorstel. Bibliotheken zijn een belangrijke basisvoorziening en zeker in een stadsdeel waar veel jonge mensen en kinderen wonen is het cruciaal dat voor iedereen een bibliotheek dichtbij huis en school bereikbaar is. Daarom diende het CDA indertijd samen met de SP en het lokale BNW81 een motie in die het dagelijks bestuur opdroeg te onderzoeken hoe de vijf filialen in Nieuw-West ondanks de bezuinigingen toch open kunnen blijven. De deelraad ondersteunde deze motie unaniem.

Het heeft bijna een jaar geduurd, maar afgelopen september kon de deelraad van Nieuw-West eindelijk spreken over een notitie van het dagelijks bestuur over de toekomst van de bibliotheken in Nieuw-West. Het belangrijkste dat de notitie heeft duidelijk gemaakt is dat bij een bezuiniging van 800 duizend euro met geen mogelijkheid vijf filialen open kunnen blijven. Ook blijkt uit onderzoek dat veel bezoekers niet de weg naar een ander filiaal weten te vinden als een vestiging dicht gaat.

Diezelfde notitie laat zien hoe belangrijk de functie van de bibliotheek is. In Nieuw-West weten vooral jongeren tot 19 jaar en ouderen hun weg naar de bibliotheek te vinden. Daarbij zijn het vooral laag opgeleiden en ongeschoolden die de bieb gebruiken om de krant te lezen of zich zelf toegang te verschaffen op de digitale snelweg. De bibliotheek in Nieuw-West werkt ook nauw samen met scholen en zet daarbij educatieve programma's op, bijvoorbeeld om lezen te bevorderen. Daarnaast organiseert de bibliotheek speciale bijeenkomsten voor ouderen. Bovendien blijken de vijf bibliotheken ook een belangrijke rol als ontmoetingsplaats in de wijk te vervullen.

De nu bestaande nabijheid van de vijf filialen is cruciaal voor de OBA in Nieuw-West om haar belangrijke functies te kunnen blijven vervullen. Het CDA vindt daarom dat die nabijheid zoveel mogelijk in stand moet blijven. Een bezuiniging van 30 procent op het totale budget van de bibliotheek in Nieuw-West terwijl het stadsdeel zelf 15 procent moet bezuinigen, vindt het CDA bovendien onevenredig veel, zeker voor zo'n belangrijke basisvoorziening. De bibliotheek heeft zelf aangegeven een bezuiniging van 10 a 15 te kunnen dragen zonder dat de bereikbaarheid en toegankelijkheid van de bibliotheken daaronder zal lijden. Het CDA gaat er daarom voor pleiten om het beoogde bezuinigingsbedrag van 800 duizend euro fors te verlagen. Word vervolgd.

Rien Fraanje,
fractievoorzitter CDA Nieuw-West,
R.Fraanje@nieuwwest.amsterdam.nl

Van de voorzitter

Beste vrienden,
In ons vorige Peil schreef

ik u over de turbulente politieke periode waarin we ons op dat moment bevonden. Helaas is het klimaat sindsdien niet veel veranderd. Wie politiek Den Haag een beetje volgt ziet dat partijen vooral bezig zijn om elkaar de loef af te steken en schijnbaar vergeten dat besturen vraagt om bereidheid tot samenwerken. Wanneer Cohen roept dat nu het kabinet de steun van de PvdA heeft gehad voor Griekenland en het pensioenstelsel, zij verdere steun wel kan vergeten, zie ik dat de PvdA niets onbenut laat om de positie van de PVV in relatie tot dit kabinet te versterken. Vandaag lees ik op Twitter de volgende tekst: "Vaarwel CDA. Blijkens troonrede heb je definitief gecapituleerd voor het economisch liberalisme. Niets over maatschappelijk middenveld." En op Facebook: "Ik dacht dat de koningin het verkiezingsprogramma van de VVD zat voor te lezen". Als voorzitter mag ik namens u regelmatig in gesprek gaan met Ruth Peetoom en de andere vertegenwoordigers van de grote steden. De tweets maken onvrede zichtbaar. Een oproep te staan voor onze uitgangspunten. Een roep, vooral ook vanuit onze eigen achterban om een duidelijk CDA. Het is tijd te erkennen dat we meer kleur moeten bekennen. Een herkenbaar verhaal dat ons onderscheid van anderen. Een verhaal dat mensen begrijpen en geloven. Peetoom geeft in Trouw d.d. 17-9-2011 aan dat tijdens de verbouwing de winkel gewoon open blijft. Dit betekent mijns inziens niet je ogen sluiten voor wat er om je heen gebeurt. Zijn wij het verlengstuk van de VVD geworden of hebben we een visie achter de bezuinigingen op zorg (PGB), kindertoeslag, onderwijs etc.? De economische crisis wordt dit jaar zichtbaarder dan ooit. Het is aan het CDA om zichtbaar te maken waarom zij die keuzes maakt. Wanneer gezinnen en overheid als schild voor de zwakken speerpunten voor je zijn, dan vraagt dit meer toelichting dan nu gegeven wordt. We moeten niet afhankelijk worden van een SGP die de CDA punten naar voren brengt, maar goed nadenken of we zelf achter het verhaal kunnen staan. Vanuit Amsterdam volgen wij de Haagse politiek kritisch, beseffend dat de keuzes daar niet makkelijk zijn. Die keuzes hebben echter grote impact op onze stad. Juist om die reden gaan wij regelmatig met Van Haersma Buma in gesprek. Om hem te voeden met onze bevindingen vanuit Amsterdam, maar ook te bevragen op de standpunten van de Kamerfractie. Ook de komende periode zullen wij binnen de afdeling werken aan een sprekend verhaal. In september spraken we over onderwijs. In oktober gaan we met elkaar in gesprek over onze kijk op wonen in Amsterdam. Uw inbreng en aanwezigheid bij die discussies tijdens ons Politiek Café zijn essentieel. Meer dan ooit is het belangrijk dat we samen het verhaal maken, er in geloven en uitdragen in onze omgeving. CDA terug aan de stad,

➤ Lees verder op pagina 2

Onderwijs in Amsterdam:

Kommer en Kwel of Zo Slecht nog niet?

Donderdag 15 september 2011 organiseerde CDA Amsterdam een politiek café over onderwijs. Twee bevolgen sprekers waren aanwezig om het complexe onderwerp toe te lichten. Dit waren mw. Jeanet Meijs, lange tijd docent op diverse basisscholen en nog steeds nauw betrokken als bijleslerares en als bestuurslid van Beter Onderwijs Nederland, en drs. Redmer Kuiken, rector van de middelbare school Damstede in Amsterdam Noord.

Onderwijs is natuurlijk van oudsher heel belangrijk voor het CDA. Het onderwijs dient ervoor te zorgen dat kennis wordt overgedragen en dat individuele leerlingen zich weten te vormen tot volwassen en zelfbewuste burgers. Daarmee is het onderwijs, naast het gezin, één van de peilers van goed burgerschap en een voorwaarde voor een gezonde samenleving.

De twee sprekers tijdens het politiek café waren het niet eens over hoe goed het basis- en middelbaar onderwijs momenteel in staat is om deze rol te vervullen. Mw. Meijs, die vanuit haar expertise vooral sprak over het basisonderwijs, stelde zorgelijk vast dat er een reeks ernstige knelpunten zijn. Volgens Mw. Meijs is de laatste tijd te sterk ingezet op competentiegericht in plaats van kennisgericht onderwijs. Docenten zijn volgens haar teveel bezig met rapporten schrijven en het testen en toetsen van kinderen, in plaats van ze te laten oefenen op de basisvaardigheden van lezen, schrijven, en rekenen. Vele van dergelijke onzinnige eisen worden overigens van overheidswege gestuurd. Deze situatie wordt volgens Mw. Meijs verergerd door het lage niveau van de instroom van PABO-leerlingen - veelal jongeren met louter een mbo-diploma - en het slechte niveau van het PABO-onderwijs zelf.

Bovendien ontbreekt het volgens Mw. Meijs in het klaslokaal aan de orde, rust en regelmaat, welke noodzakelijk zijn voor een goede leeromgeving van het kind. Docenten worden vooral combinatieklassen opgedrongen wat de werkdruk verhoogd. Daarnaast worden docenten geacht veel aandacht te geven aan

de individuele leerling, wat wederom de werkdruk verhoogd. Bovendien zullen met de huidige kabinetsplannen meer leerlingen vanuit het speciaal onderwijs in het regulier onderwijs geplaatst worden onder het mom van passend onderwijs. Dit zal de werkdruk ook verhogen. In deze wirwar pleitte Mw. Meijs tijdens het politiek café voor klassikaal onderwijs. Dit verlaagt de werkdruk voor de docent waardoor er weer ruimte ontstaat kennis over te dragen en met de kinderen te oefenen op de basisvaardigheden. Bovendien vermindert klassikaal onderwijs de individualisering van de leerlingen. Mw. Meijs' pleidooi houdt overigens verband met een thema dat al eerder tijdens een politiek café van het CDA Amsterdam besproken is, namelijk, burgerschap. Orde, rust en regelmaat in klassikaal onderwijs betekent meer dan dat structuur wordt verschaft die absoluut noodzakelijk is voor een kind om te kunnen leren. Het betekent ook dat kinderen gaan beseffen dat ze naast een individu met speciale talenten ook sociale wezens zijn, die met elkaar in gemeenschap doorgroeien tot volwassenen.

Niet iedereen in de zaal was het overigens eens met Mw. Meijs' pleidooi tegen passend onderwijs; er zouden teveel leerlingen naar het speciaal onderwijs te zijn doorgestroomd die gemakkelijk in het regulier onderwijs een plek kunnen vinden.

Ook het middelbaar onderwijs kent verschillende knelpunten, zij het dat drs. Kuiken optimistischer was dan Mw. Meijs. Drs. Kuiken noemde de noodzaak om vakdeskundigen (docenten) te betrekken bij bestuurs-

beslissingen. Hij verklaarde de veranderingszucht in de bestuurswereld van het onderwijs gedeeltelijk uit het feit dat vele beslissingen worden genomen zonder mensen in het veld te raadplegen. Deze beslissingen moeten dan na enkele jaren weer worden herzien. Als antwoord op de bestuurlijke discussie over wel of niet loten in het middelbaar onderwijs stelde hij deels voor dat verschillende scholen zich moeten blijven profileren, al dan niet op confessionele basis. Bovendien dienen alle middelbare scholen - ook de scholen aan de randen van de stad - van dusdanige kwaliteit te zijn dat loting minder een thema wordt. Daarnaast stelde dhr. Kuiken vragen bij het opbrengstgerichte onderwijs; voor het Christelijk Democratisch gedachtegoed gaat het onderwijs niet puur om de opbrengst en bijdrage aan de kenniseconomie maar ook om de vorming van de persoon. Bovendien noemde dhr. Kuiken de veiligheid op scholen als een belangwekkend thema. En de straattaal en het doorgeslagen individualisme op scholen werd zorgwekkend genoemd.

En dan zijn er veel thema's die niet aan bod zijn gekomen in de discussie, maar wel betrekking hebben op basis- en middelbaar onderwijs. Te denken valt aan de relatie tussen de school en de ouders of de discussie over grote of kleine scholen. Hierbij moet bedacht worden dat de gemeente maar beperkte middelen heeft om invloed uit te oefenen. Alle partijen vinden onderwijs belangrijk. Laat het CDA-geluid vooral zijn dat - door de wirwar van bestuursveranderingen heen - het primaat in het onderwijs ligt bij de vakkundige docent, en dat er niets mis is met kleinere klassen zodat de traditionele, klassikale vorm van onderwijs waarin orde, rust en regelmaat weer vorm kan krijgen.

Emma Cohen de Lara, namens de denktank CDA Amsterdam. U kunt reageren op dit stuk door een email te sturen naar CDAdenktank@groups.live.com

Het volgende politiek café gaat over **Wonen in de stad Amsterdam** op donderdagavond **17 november**. Er zal gediscussieerd worden over netelige onderwerpen zoals erfpacht en de sociale woningmarkt. Noteert u deze datum alvast in uw agenda. De politiek cafés zijn bij uitstek bedoeld als een plek voor inhoudelijke discussie. Als betrokken lid wilt u natuurlijk bij dergelijke gelegenheden aanwezig zijn.

politiek café

X > Vervolg van voorpagina

X terug aan de mensen kan alleen met ons aller inzet. Wij doen dit in Amsterdam, maar ook in andere gemeenten zijn vele leden met elkaar in gesprek over de waarde van onze kernwaarden, de lokale thema's en landelijke vertaling. Laten wij met elkaar bewijzen dat het CDA, ook in dit kabinet, niet kleurloos, maar kleurrijk mag zijn. We willen vanuit Amsterdam onze vertegenwoordigers in Den Haag scherp houden. Hun verhaal wordt immers ook gezien als ons verhaal. Dit vraagt om durf, ambitie en een duidelijke eigen visie. Wij werken er aan. Doet u mee?

Harm-Jan van Schaik,
voorzitter CDA Amsterdam

CDA Zuidoost zegt vertrouwen in stadsdeelvoorzitter op

De fractie van het CDA in Amsterdam Zuidoost heeft het vertrouwen in de stadsdeelvoorzitter La Rose opgezegd gezien zijn rol in het organiseren van een Zomerfestival dat door organisatorische chaos niet door is gegaan. Er zijn grote sommen geld betaald voor o.a. een projectmanager, waarover de Raad niet is geïnformeerd. Door eigenmachtig optreden van de stadsdeelvoorzitter heeft hij gepoogd de Raad misleiden.

Voor een groot aantal bewoners is het een grote teleurstelling dat het Zomerfestival niet door is gegaan, maar ook ondernemers en de vele kraamhouders zijn er de dupe van geworden. En dat door slechte regievoering van de stadsdeelvoorzitter.

Er waren vijf inschrijvers voor het organiseren van het Zomerfestival. maar alle vijf werden afgewezen omdat ze geen geld hadden. Maar de overheid had zelf ook geen geld. Voor het opzetten van een projectorganisatie werd de heer Stiekema aange trokken, maar hij slaagde er niet in een stichting op te zetten. Op de vraag of de heer Stiekema betaald zou worden voor zijn inzet was het antwoord 'nee'. Maar in de laatste commissievergadering zei La Rose dat de heer Stiekema op basis van

'no cure no pay' was aangetrokken, en dat betekent wel een vergoeding als de projectorganisatie zou slagen een Zomerfestival te organiseren. Hoeveel?

Het is het stadsdeel geweest dat einde maart 2011 het initiatief heeft genomen om regie te voeren over het zomerfestival, dit met inzet van ambtelijke capaciteit van 3.500 uur en externe inhuur van 85.000 euro en het aantrekken van de heer Stiekema. Ondanks deze regievoering is er geen Zomerfestival gekomen. In het voorjaar zei La Rose dat het organiseren van het Zomerfestival 2011 voor hem een 'proeve van bekwaamheid' is. Voor die proeve van bekwaamheid is hij jammerlijk gezakt.

Henk de Boer, fractievoorzitter CDA Amsterdam Zuidoost

Henk de Boer

Miljoenen en muziek

Terwijl ik dit schrijf wordt er in Den Haag druk gedebatteerd over de miljoenennota in het kader van de Algemene Politieke Beschouwingen. Belangrijke debatten over de toekomst van Nederland. Bezuinigen is altijd pijnlijk. Maar dit jaar groeide de staatsschuld iedere dag met zeventig miljoen euro, en ondanks de bezuinigingen geeft de regering volgend jaar nog steeds iedere dag vijftig miljoen meer uit dan dat er binnen komt. Dan is het goed om te zien dat ons kabinet Rutte/Verhagen belangrijke maatregelen niet uit de weg gaat om Nederland sterker te maken juist nu de economische tegenwind weer opsteekt. Tegelijkertijd moeten wij als politici alles op alles zetten, om er voor te zorgen dat die maatregelen kwetsbare groepen niet onevenredig raken. Onze landelijke fractievoorzitter Sybrand van Haersma Buma heeft daarom terecht het kabinet hierop gewezen, en ik ben blij dat het kabinet heeft toegezegd dit scherp te zullen volgen, en eventueel corrigeren.

Wat ons eigen college in haar talrijke verwijten aan het kabinet in Den Haag nog wel eens vergeet, is dat zij zelf ook moet bezuinigen. Wat zij eveneens wel eens vergeet, is dat die bezuinigingen niet alleen te wijten zijn aan landelijke maatregelen, de economische tegenwind, of de financiële crisis, maar voor een aanzienlijk deel ook aan slecht bestuur in onze eigen stad. Neem de Noord/Zuidlijn, waar verkeerd bestuur de gemeente honderden miljoenen heeft gekost, of de wantoestanden bij de gemeentelijke ICT. Juist omdat de gemeente zelf ook fors bezuinigt, heb ik het college gevraagd om een overzicht te geven van alle bezuinigingen en de cumulatieve effecten daarvan op de meest kwetsbare Amsterdammers.

Maar als raadslid moet je je soms ook met problemen van een andere orde bezig houden. Bijvoorbeeld: straatmuzikanten. Vaak verlevendigen die de sfeer. Wie wordt niet soms, drentelend door Amsterdam, graag verrast door een vioolsonate of een vrolijk jazzdeuntje? Aan de andere kant zorgen zij soms ook voor ergernis en overlast. Overlast kan voortkomen

uit het feit dat voorbijgangers op een andere manier te maken hebben met straatmuziek dan de mensen die in de directe omgeving ervan wonen en werken. Wie langsloopt kan een poosje genieten en vervolgens doorlopen. Wie gebonden is aan zijn werkplek of woning, kan dat niet. Bovendien houden veel straatmuzikanten zich op dit moment niet aan de regels. De fractie hebben het afgelopen jaar veel klachten bereikt van burgers die wanhopig worden van de langdurige blootstelling aan soms eentonige, valse straatmuziek. Wie in de binnenstad woont of werkt, moet natuurlijk een zekere mate van straatrumoer accepteren. Maar het is niet rechtvaardig om van mensen te verlangen dat zij dag in dag uit worden geconfronteerd met een voor hen ergerlijke vorm van geluid waar ze zich niet aan kunnen onttrekken. Het is dan de plicht van de gemeentelijke politiek om een oplossing te vinden. Daarom heb ik in de gemeenteraad een voorstel gedaan om een eenvoudig vergunningstelsel in te voeren voor straatmuzikanten, net als in bijvoorbeeld New York en Parijs. Om een vergunning te krijgen, kunnen straatmuzikanten jaarlijks auditie doen voor een jury van bewoners en andere muzikanten. Daarbij wordt aandacht besteed aan het waarborgen een minimum aan kwaliteit, en diversiteit aan soorten muziek. Vergunde muzikanten kunnen vervolgens intekenen in een (online beschikbaar) rooster, dat aangeeft wanneer ze mogen spelen. Daarmee wordt het makkelijker te controleren, en kan een overmaat van muziek per locatie worden beperkt. Net als in New York en Parijs, kunnen de audities een leuk evenement vormen voor de stad, dat wellicht ook de aandacht trekt van media en publiek. Op die manier wordt het ook een echte eer voor straatmuzikanten om op te treden in de stad. Straatmuziek kan immers een fantastische bijdrage leveren aan de creativiteit en levendigheid. Op die manier zouden we een probleem omtoveren in een nieuwe impuls voor de stad. Nu nog zien of we steun krijgen van de rest van de raad!

*Marijke Shavsavari-Jansen,
CDA fractievoorzitter Centrale Stad*

Amsterdam veiliger door het CDA

Het blijft wennen, de traagheid van de overheid en politiek, zeker als je dertig jaar in het bedrijfsleven hebt gewerkt. Wie iets wil bereiken moet een lange adem hebben. Eerst moet je een meerderheid van de raadsleden overtuigen dat je een goed idee hebt. Maar dat betekent nog niet dat het vervolgens ook wordt uitgevoerd. Het binnenhalen van een motie is vaak pas het begin van het proces. De motie moet ook nog in het straatje van de wethouder of burgemeester die hem uit gaat voeren passen.

Zo is het ook gegaan met mijn voorstel om de cameras van de zogenaamde milieuzone in te zetten voor de opsporing van criminelen. Langs de belangrijkste wegen rond Amsterdam zijn cameras opgehangen, om de nummerborden van vrachtwagens te registreren. Minder schone vrachtwagens worden zo opgespoord en beboet. Op 8 oktober 2009 heb ik dit voorstel gedaan. De cameras waren immers al neergezet. Waarom dan niet ook mogelijk maken, dat de cameras bijvoorbeeld ook de vluchtauto van criminelen die net een juwelier hebben beroofd registreren, zodat de politie er achter aan kan. Dit voorstel kreeg vervolgens steun van de raad, al bijna twee jaar geleden. Vervolgens hebben we nog talloze keren gevraagd hoe het met de uitvoering van onze motie stond, waarom er nog niks was gebeurd, wanneer we resultaten

konden zien, enzovoort. Maar de vorige burgemeester wilde er simpelweg niet aan. Wat het CDA betreft merkwaardig. Waarom zou je cameras wel inzetten om vrachtwagens die geen filter hebben op te sporen, maar niet voor het opsporen van zware criminelen? Pas onlangs heeft burgemeester Van der Laan laten weten dat hij het CDA-voorstel inderdaad uit gaat voeren. Het is inmiddels een publiek geheim dat onze nieuwe burgemeester (terecht!) een ietwat steviger aanpak in het veiligheidsdomein voorstaat.

Los van de vertraging ben ik buitengewoon verheugd dat de Amsterdamse politie hier nu eindelijk mee van start kan gaan. Door deze maatregel wordt het criminelen moeilijker gemaakt om zich in Amsterdam voort te bewegen. Met een gestolen auto Amsterdam in en uit rijden wordt zo een stuk riskanter voor de boeven. Zo wordt een daadwerkelijke stap gezet om Amsterdam veiliger te maken.

*Lex van Drooge, CDA
raadslid Centrale Stad*

Vanuit de Eerste Kamer

Beste Amsterdamse CDA'ers,

Na in veel opzichten bewogen Provinciale Statenverkiezingen vond in mei het formeel verkiezen van de Eerste Kamerleden plaats. In juni volgde de beëdiging. Inmiddels zijn we met de elfkoppige fractie vol in bedrijf. Voor het reces stond er al een aantal belangrijke onderwerpen op de agenda, waarvan de langstudeerdersregeling in het onderwijs de meeste aandacht trok. Daarbij viel op dat de sfeer tussen de diverse partijen gemoedelijk is, en het debat in hoofdzaak gaat over datgene waar het over zou moeten gaan: de inhoud.

Ook buiten de reguliere vergaderingen is er een korte periode veel gebeurd. Zo kwam president Abbas van de Palestijnse Autoriteit in de Senaat op bezoek, hebben we een nieuwe Kamervoorzitter gekozen en ben ik op werkbezoek geweest bij de Marinierskazerne in Doorn.

Samen met een paar collega's ben ik binnen de fractie verantwoordelijk voor de portefeuilles van Economische Zaken, Sociale Zaken en Justitie. Daarmee kan ik de komende periode in ieder geval vol aan de bak; alleen al het pensioendossier staat garant voor een intensieve herfst. Tijdens de volgende ledenvergadering hoop ik u hier in meer detail over te kunnen bijpraten, net als over de implicaties van de Algemene Beschouwingen. Ik kijk er naar uit u dan weer te ontmoeten.

Wopke Hoekstra

Over Wopke Hoekstra

Wopke Hoekstra (1975) is sinds juni 2011 Eerste Kamerlid. In het dagelijks leven werkt hij bij organisatieadviesbureau McKinsey. Hij is daar onder meer actief in de energie- en publieke sector. Eerder studeerde hij rechten in Leiden en Rome en werkte voor Shell in Berlijn, Hamburg en Rotterdam. Binnen het CDA was hij onder meer penningmeester van de Eduardo Freistichting, zat in het bestuur van het CDA in Amsterdam en schreef mee aan het programma voor de Provinciale Statenverkiezingen in 2011. Wopke en Liselot wonen in Amsterdam en hebben een dochter (2) en een zoon (10 maanden). Liselot is chirurg in opleiding aan de VU en werkt in het Rode Kruisziekenhuis te Beverwijk.

Fietsen of niet-fietsen, dat is de vraag

Op 13 september is drie uur lang gediscussieerd in de commissie over de onderdoorgang van het Rijksmuseum. Wel of niet fietsen, dat was de vraag.

Veel insprekers wezen erop dat jaren geleden afgesproken was, dat na de renovatie van het Rijks de tunnel voor fietsers weer open zou gaan. Het CDA vindt dat de veiligheid voor fietsers en voetgangers in de tunnel voorop moet staan. Uit de ons toegestuurde rapporten is geen definitieve conclusie te trekken. Ook niet na de commissievergadering. En het CDA was daarin niet de enige. Een meerderheid van de raad wil dat er opnieuw naar de veiligheid wordt gekeken. En dat zal de wethouder doen. Het CDA verwacht in november, als de discussie verder gaat een helder en

duidelijk rapport waaruit blijkt of de tunnel wel of niet open kan blijven voor fietsers. Het CDA wil een helder besluit. Het is wel of niet fietsen. Niet een besluit zoals dat nu door het bestuur is vastgesteld: soms wel en soms niet.

Ik denk dat het nog wel goed komt tussen de fietsers en de directie van het Rijksmuseum. Linksom of rechtsom zal er opnieuw een besluit genomen worden dat op basis van heldere cijfers eenieder over de streep zal trekken. Ik heb er alle vertrouwen in dat goed uit te zoeken is wanneer en bij hoeveel fietsers en voetgangers het te gevaarlijk gaat worden.

*Henk Boes,
fractievoorzitter CDA Zuid,
henk.boes@gmail.com.*

Fietsen met Afrikaanse vrouwen

Het was een echte zomerse dag anno 2011, die zaterdag in juni. Regen, regen, regen. Het project Fietsen voor vrouwen (ook mannen reden mee) gaf de mogelijkheid als raadslid mee te gaan om er kennis van te nemen. Het is mij aangenaam bevalen. Op de fiets met zo'n 65 vrouwen van voorname Afrikaanse afkomst, een tocht door de Bijlmer.

Bij een fietsactiviteit kan gesteld worden, dat moet je zelf maar leren, zo werkt dat in de Nederlandse samenleving. In zuidoost was gekozen hier wel overheidsgeld aan te besteden. In samenwerking met o.a. Agis, de zorgverzekeraar. De eerste vraag: gaan wij met regen wel rijden? "Ja, regen hoort erbij". In plastic ingepakt ging de groep op weg. Het opstappen was voor een paar bijzonder lastig, maar met een zetje

ging dat de goede kant op. Het fietsproject wordt o.a. uitgevoerd om meer te bewegen, om kinderen op de fiets naar school te brengen, om naar de markt of naar het winkelcentrum te gaan in plaats van een 'snorder' te nemen, om minder met het openbaar vervoer te gaan om geld te besparen. Bijkomend voordeel is de sociale contacten die ontstaan in de groep.

Terwijl ik meefietste zag ik gelijk andere problemen, dagelijkse problemen voor iedere Amsterdammer. Het verkeer, zeker bij de openslaande deuren van auto's. De vrouwen moesten daar echt aanwennen. Hun aandacht was teveel op het fietsen gericht. Hun tas hing aan het stuur, maar wel zodanig dat een ieder die daar op uit is, de tas zo kan grijpen en dan ligt de persoon wel op de grond en de tas is 'pleitte'. De fiets op slot zetten. Met het slotje wat bij het achterwiel zit, is de fiets zo gestolen. Uitleggen waarom er meer sloten bij een fiets moeten zitten. Zo'n project leert gelijk meerdere facetten van het leven in een grote stad. Positief is de onderlinge discussie die op gang kwam over opvoeden, over scholen en over sporten voor de kinderen. "Als ik kan fietsen, moeten mijn kinderen dat ook leren." Leuk detail, een vrouw reed voor het eerst door het totaal nieuwe Bijlmerpark: "Wat een mooi park, ik kom hier voor het eerst, ik heb wel de aanleg gezien, maar ben er nooit eerder geweest." Op mijn vraag, waar woont u? "Daar in die flat op negenhoog." Zo vlakbij en niet een keer in het park geweest. Ja sommigen hebben een zetje nodig.

Hans Res, raadslid CDA Amsterdam Zuidoost

't Is weer voorbij

"'t Is weer voorbij die mooie zomer" zong de Rotterdammer Gerard Cox in 1973 op melodie van City of New Orleans. "Die zomer die begon zo wat in mei" Inderdaad, de zomer van 2011 begon heel vroeg maar toen

het echt zomer werd, was "heel die zomer al weer lang voorbij". In die voorbijzomer heb ik het maar gelaten bij een korte 'low budget fietsvakantie' in eigen land. Waar Rijn, Maas en Schelde in de Noordzee stromen. Daar waar onze partijgenoten Balkenende, Brinkman, De Jager, Veerman, Wijffels, Klink en Koppejan, net als ik tegen de wind in hebben leren fietsen. Storm en regen werden afgewisseld door felle zon tijdens de tocht. De rest van de vakantie en het -geld heb ik besteed aan het verweer tegen mijn dreigend ontslag. Het gemeentelijk bedrijf waarvoor ik werk moet bezuinigen omdat er door de kredietcrisis een onbalans is ontstaan in het zogenaamde 'vereveningsfonds', waardoor onrendabele bouwplannen niet meer kunnen worden gefinancierd met rendabele bouwplannen. Omdat de woning- en kantonmarkt is ingestort. Het erfpachtstelsel dat bij onze ...genoten zoveel 'waardering' geniet, speelt ook een rol bij die financiering. Mijn huis staat op eigen grond. En daar vecht ik voor tot ik er bij neerval!

Zo'n gevecht vindt nu ook plaats in de door ons zo gewaardeerde Europese Unie. Ook daar is een 'vereveningsfonds' waarmee onrendabele (Z)eurolanden worden gefinancierd door rendabele (N)eurolanden. Die situatie kon ontstaan door het ongebreidelde wensdenken bij de invoering van de eenheidsmunt. Zonder daarbij rekening te houden met de randvoorwaarden en de risico's. De regels die er wel waren, werden niet gehandhaafd in het koude regenachtige noorden zodat ze er in het zonnige zuiden flink van konden nemen. Daar gaat de zomer immers nooit voorbij. Culturele diversiteit is een grote rijkdom. Maar we storten ons met z'n allen in de armoede wanneer we teveel aan economische-politieke verscheidenheid handhaven. Dan werkt een munt niet en ook geen unie. Dan is goed 'rentmeesterschap' niet mogelijk. Een unie vergt eenheid... in verscheidenheid maar dan moet je wel handhaven wat je met elkaar hebt afgesproken. Hetzelfde geldt voor de Unie van Amsterdamse Sovjetrepublieken die ook maar geen eenheid wil worden. Wensdenken en je rijk rekenen op je eigen Griekse stadsdeeleilandje, dienstje of bureautje. De schuld ligt altijd bij Den Haag of Brussel. En ook het CDA rekende zich een tijdje rijk, na de Fortuynrevolte in 2002. In 2010 was die zomer alweer voorbij en nu waait de Wilderswind door het land. De Mozartpruik van de gedoogpartner blijft daarbij keurig in model. Zijn kiezers hechten alleen belang aan eigen grond. De eenheid - laat staan de unie - zal ze worst zijn.

We zullen nog een tijdje tegen de wind in moeten trappen tot we kunnen zeggen: "Maar eindelijk, daar is 'ie toch: de zon... nananananana"

Peter Voogdt

Colofon

Amsterdams Peil is een uitgave van **CDA Amsterdam**

Redactie: Jitske Haagsma, Chris Leicher, Ruben van der Ploeg, Chiel Postma, Peter Voogdt.

Redactie-adres: redactie@amsterdam.cda.nl

Amsterdams Peil, 21e jaargang, no. 3, oktober 2011.

Amsterdams Peil verschijnt 4 keer per jaar.

Wilt u ook de digitale fractienieuwsbrief ontvangen?

Mail dan naar cda@raad.amsterdam.nl

De CDA Gemeenteraadsfractie is te bereiken via

cda@raad.amsterdam.nl of (020) 55 23 476.

Productie: X-Media Solutions, Doetinchem

Druk: Senefelder Misset, Doetinchem